

A KIRÁLY!

”Mondjatok meg Sion leányának: Imhol jön néked a te királyod, alázatosan és számaron ülve, és teherhordó számaroknak vehén”.

Mt. 21,5

Keresztyén testvéreim! A királyságról, a királykérdésről a történelem folyamán nagyon sok szó esett. Azt is mondhatjuk, hogy a királyság egyike volt azoknak az intézményeknek amelyek leginkább befolyásolták az emberi társadalom fejlődését. Egyes népek a történelem folyamán mindent megtettek, hogy a királyságot mint intézményt megszüntessék. Más népek megtartották ugyan a királyságot mint intézményt, de mind politikai, mind társadalmi, mind katonai hatalmától megfosztották. És vannak népek melyek életében a királyság még mindig fontos szerepet tölt be, a királynak még mindig fontos szerepe van. Láthatjuk tehát, hogy vannak különböző típusú királyságok, melyek többé vagy kevésbé még ma is befolyásolják egy nép életét.

Van azonban egy király aki koroktól és időktől függetlenül mindig nagyon nagy szerepet tölt be az emberek életében. Ez a király Jézus Krisztus.

”Imhol jön néked a te királyod”- halljuk a felolvasott Igéből. És most engedjétek meg, hogy ez Ige kapcsán néhány kérdést és gondolatot intézzek hozzátok.

1. Az első kérdésem, mi várjuk-e királyunkat?

Mert a földi királyokat várni szokás. Egy földi király hetekkel, néha hónapokkal előtte bejelenti érkezését, elküldi követeit. Egy földi király fogadására nagy pompával és ceremóniával szoktak az emberek készülni.

Jézus Krisztus nem szereti a pompát, nincs szüksége fényes fogadásokra. De mint az igazi nagy Király, Ő is elküldi a maga követeit, Ő is bejelenti érkezését. Az Ő követe lehet egy istentisztelet, egy prédikáció, egy imádság, egy Ige amely szíven üt, egy probléma, vagy esetleg gyász, amely lesújt, összetöri életünket. Testvéreim, sokszor a bajok, a gondok, a fájdalmak követek Istentől, melyekkel mind arra akar rádöbenteni bennünket, hogy életünk olyan rövid, olyan törekeny, és igazából az ember feladata a földön Isten tisztelete, az Ő imádata.

2. A második kérdésem az, hogyha várjuk is Őt, de tudjuk, hogy kit várunk, ismerjük Krisztust?

A régi világban egyáltalán nem volt szokatlan jelenség, hogy valaki leélt egy életet és nem ismerte, nem látta soha királyát. A mai világban ez már nehezebben lehetséges, mert a technikai fejlődés vívmányai lehetővé tették, hogy a királyok fényképe, hangja a világ minden sarkába eljusson. De vajon Jézus Krisztust, az igazi királyt ismerjük-e? Sokan azt mondhatnák, hogy hát persze, hiszen annyi de annyi templomban ott függ az arcképe, az emberek már kicsiny koruktól megismerkedhetnek vele.

Testvéreim, aki így ismeri Jézus Krisztust. az nem ismeri helyesen, az téved.

Jézusról egyetlen hiteles arckép vagy képmás sem maradt fenn. Egy kivételével, amit a Szentlélek fest minden ember szívébe. Ez az igazi arckép, ami a hívő emberek szívében van Krisztusról.

Sokan azt mondhatnák természetes, hogy ismerik, mert kora gyermekkoruktól fogva a vallásórákon, majd a kateórákon, majd az istentiszteleteken szüntelenül róla hallottak. Ez sem elég. Mások mondhatják, hogy a vallásos irodalomban, a képzőművészetben is szüntelenül vele találkoztak, Őt ismerték meg. Még ez sem az igazi Krisztus kép. Jézus Krisztust igazán csak akkor lehet megismerni, ha megértjük az Ő halálának jelentőségét, ha lélek által megérintjük az Ő sebeit, ha rádöbbenünk és elfogadjuk az Ő váltságát.

3. A harmadik kérdésem testvéreim, hogyha várjuk is és ismerjük is Őt, de vajon szeretjük-e igazán Krisztust?

A világban nem fordítanak arra gondot, hogy szeretik-e a királyokat. A földi királyokat félni kell, tisztelni őket, törvényeiknek engedelmeskedni, megfizetni az adót, de szeretni? Miért kelljen szeretni egy királyt?

Jézus Krisztus nem akar király lenni egyetlen olyan embernek sem, aki nem szereti Őt. Megteheti, mert Ő végtelenül jobban szeretett bennünket. Az Ő szeretetének jelei egyaránt a betlehemi bölcső és a golgotai kereszt. Jézus tőlünk is szeretetet vár. Pétertől háromszor kérdi: ”Szeretsz-e engem?” És ezt kérdi tőlünk is, mert az Ő koronáját híveinek a szeretete teszi ragyogóvá, fényessé. Jézus mellén nincs egyetlen kitüntetés sem, de mégis ott van egy minden kitüntetésnél nagyobb és drágább érdemkereszt: az Ő érettünk kiontott vére. És ez a vér az Ő végtelen szeretetének bizonyossága.

4. És még egy utolsó kérdést szeretnék hozzátok intézni. Azt kérdelem tőletek, hogy szolgáltok-e neki?

Mert egy királynak szolgálni kell. A földi királyoknak is szolgáltak alattvalóik. Jézus Krisztusnak is szolgálni kell. De neki csak úgy lehet szolgálni, ha előbb elfogadjuk az Ő szolgálatát. Elfogadjuk az Ő áldozatát, amit érettünk hozott a golgotai kereszten. Csak akkor lehet Őt igazán szolgálni, ha előbb elfogadjuk azt a rengeteg jót, ajándékot és kincset, amiben részesített bennünket.

A földi királyoknak úgy szolgáltak, hogy adót fizettek. Jézusnak is meg kell fizetni az adót. Megköveteli tőlünk a szeretet adóját. Azt, hogy tudjuk továbbadni azt a szeretetet, amit tőle kaptunk. Adjuk tovább embertársainknak úgy ahogy Tőle kaptuk: ingyen, részrehajlás nélkül, mindenkinek. Ez a szeretet ragyogja be cselekedeteinket, életünket, családjaink életét, környezetünket. Amen

Tanuljunk gyorsan (újra) ”reformátusul”

Eklézsia - Egyház - Egyházközség – Gyülekezet

A XX. század nemcsak településeinket zilálta szét, és nemcsak hagyományainkat színtelenítette, de nyelvünket is megrontotta. Egyházi nyelvünket is. Tudjuk, hogy minden romlást a nyelvrontás előz meg. Hitünk és nyelvünk között pedig ugyancsak szoros a kapcsolat. Sokszor állapítjuk meg, hogy elgyengült hitünk (egyfajta magánvélekedéssé silányodott). Egyházi életünk belkörü egyesületi életnek látszik. Misszióról, mint mentőszolgálatról sokan nem szívesen beszélnek. Mindez református nyelvünk romlásával is összefügg. Mondhatnánk azt is, hogy egyházi nyelvünk romlása a valóságot tükrözi.

Itt van mindjárt a fenn említett négy alapkifejezés, melynek egy részét elfeledtük, más részét meg logikátlanul használjuk. Emiatt kell vállalnunk (felesleges) politikai vitákat, súlyos gazdasági gondokat, vagy éppen tévtanok tisztázását.

A magyarországi református egyház a csepregi kollokvium óta (1951) így nevezte önmagát: „ Az evangélium szerint reformált helvét hitvallású eklézsia”. Alvinczi Péter kassai magyar prédikátor úgy is, mint kivalló egyházjogász és diplomata, számos uralkodó tanácsadója, Bethlen Gábor végrendeletének végrehajtója 1619-ben megjelent „Itinerarium catholicum” (Egyetemes útikalauz) c. munkájában elmondja, hogy az „ev. ref. eklézsiát”(evangélium szerint reformált eklézsiát) nem Kálvin alapította. Mi Jézus Krisztus eklézsiája vagyunk, mégpedig a megtisztított (János I. levele 2,2). S mint ilyen az ószövetségi eklézsia jogutódja.

A XIX. század végén, előbb az „ev. ref.” jelző maradt el, és lett református eklézsia. Mivel a latin nyelvet jól értők különösnek tartották, hogy a nőnemű „eklézsia” hímnemű jelzőt kap, elhagytak az eklézsiát. Ebből magyarítás címén lett „egyház”. Ez meg nem lett volna baj, ha mindenki tudta volna, hogy itt nem az *egy* számnév és a *ház* főnév összevonásáról van szó, hanem „idvház”-ról. A baj azonban ott kezdődött, amikor az „egyház” közjogi fogalom lett, melyhez azután szociológiai, politikai, gazdasági, majd adóügyi, vízügyi képzetek társultak. Végül nem Jézus Krisztus dönti el, hogy mi az egyház, hanem esetleg egy ateista köztisztviselő. Kialakult egy olyan politikai terminológia, ahol az egyház valamiféle „klerikális reakció” jelentett, illetve az egyház szó, helyettesítésére alkalmazott gyülekezet szó, a „haladás”-sal árult egy gyékényen (Tessék beleolvasni a hatvanas, hetvenes évek sajtójába...). Ma már ódivatúnak minősül az „eklézsia” és modernül hangzik a „gyülekezet”.

Holott a kettő nem használható a másik helyett. Az eklézsia, mint teológiai és egyházjogi szakkifejezés, jelent múltat, jelent, jövődőt. Rendelkezik sok ezer éves örökséggel, örökké időszerű küldetéssel. Ebbe beletartoznak iskolák, kórházak, temetők, társadalmi felelősség, jövőért való felelősség, stb. A gyülekezet: emberek önkéntes és közös érdekű egybegyülekezése. (Mar szó sem esik kiválasztásról, predestinációról, stb.) Az egybegyülekezőknek csak jelenük van. Nincs kötelező örökségük, sem felelőségük a viláért. Az eklézsia viszont kapcsolatban van a ezer évvel ezelőtt győzedelmes egyházzal, és felel a még meg nem született egyházért.

Ha istentiszteletre megyünk, vagy akar egy bibliaórára, az eklézsiaiba megyünk, és nem a „gyüli”-be, ahogy azt gyakran hallani lehet.

Mind e nyelvrontás következtében kénytelenségből átvettük a „történelmi egyház” nyelvi ficamot is. Kénytelenségből. Gondoljunk el, a piramisokban talált leletek: Ápisz bika, skarabeus, sólyom isten, macska isten, stb., „történelmi” vallási tárgyak. Ámde a „történelmi” jelzőtől meg nem lesznek krisztusi, keresztyen hitünk részeivé! Mi nem azért vagyunk eklézsia, egyház, mert „történelmiek” vagyunk, hanem azért, mert Jézus Krisztus a világ kezdetétől, annak végezetéig, az egész emberi nemzetségből kiválaszt egy népet. S azt őrzi!

Egyébként nagyon jól tesszük, ha 10 és 11 óra között, vagy akár mikor, a gyülekezettel együtt énekelünk, imádkozunk, Isten Igéjét hallgatjuk. Különösen akkor, ha tudjuk, ekkor válik láthatóvá az eklézsia. S merjünk nyugodtan, akarjunk beszélni eklézsia kurátoráról, pecsétjéről, sákramentumairól, a templomról, mint eklézsiáról.

Megjelent a Calvin Synod Herald 2004. januári-februári számában

Január havi gyülekezeti események:

Január. 01. Az istentisztelet utáni szeretetvendégséget készítette és adományozta Magyary Ilona.

Január. 04. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona, Megyesi Gizella és Vörös Ilona.

Január. 11. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Magyary Ilona, a süteményt Vörös Ilona.

Január. 18. Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Torma Veronika valamint Vörös Ilona.

Január. 25. Az istentisztelet utáni ebédet, Fülöp Lóránt születésnapja emlékére, adományozta özvegye Fülöp Mária. Készítette Torma Veronika és Fülöp Mária. A süteményt készítette Kenéz Ilona.

Pénztári jelentés a 2004. január haváról

BEVÉTEL

Perselypézn Újév napján.....	\$ 127.00
Handley Mariska karácsonyra és szülei emlékére.....	\$ 50.00
Magyary Ilona misszióra.....	\$ 100.00
Waller B. Barbara Gullik Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 20.00
N.N. Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 10.00
Miroshichenko Ágnes Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 20.00
Orly Elvira Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 25.00
Virágh Gizella Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 25.00
Gara Evelin Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 25.00
Hegedűs László Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 50.00
N.N. Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 20.00
Ordasi Magdolna Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 10.00
Miroshichenko Ágnes Isten dicsőségére, hálaadásból.....	\$ 20.00
Orgona koncert bevétele misszióra.....	\$ 375.00
Kisiday Valéria erdélyi misszióra.....	\$ 50.00
Perselypézn január I. vasárnapján.....	\$ 113.00
Megyesi Gizella egyházfenntartói járulék 2003-ra.....	\$ 60.00
Susanna G. Tóth Licko édesapja és Charles emlékére.....	\$ 100.00
Balogh Ernő egyházfenntartói járulék 2004-re.....	\$ 60.00
Perselypézn január II. vasárnapján.....	\$ 136.00
Gombos Margaret karácsonyra.....	\$ 50.00
Miroshichenko Ágnes egyházfenntartói járulék 2004-re.....	\$ 50.00
Rónyai Sándor karácsonyra.....	\$ 100.00
Bene Nóra férje emlékére.....	\$ 50.00
Perselypézn január III. vasárnapján.....	\$ 124.00
Márta és Charles Moore házasságuk évfordulójára.....	\$ 25.00
Nőegylet befizetése az egyházi pénztárba.....	\$ 4500.00
Fejér Sándor egyházfenntartói járulék 2003-ra.....	\$ 80.00
Perselypézn január IV. vasárnapján.....	\$ 224.00
Philip & Elvira Orly Machell egyházfenntartói járulék 2003-ra.....	\$ 120.00
Taggart Éva egyházfenntartói járulék 2003-ra.....	\$ 40.00
Összes bevétel január 31-ig.....	\$ 6784.00

KIADÁS

Posta, irodaszerek, sokszorosítás, virág.....	\$ 921.99
Orgonista.....	\$ 30.00
S.B.C. telefon.....	\$ 21.97
Kisújság, sokszorosítás, hajtogatás, farsangi meghívók.....	\$ 161.44

Bélyeg.....	\$ 3.70
„Bende” áru.....	\$ 5394.03
Pannon Telecom telefon.....	\$ 12.25
Lelkész fizetése január hónapban.....	\$ 2000.00
<u>Templom takarítása január hónapban.....</u>	<u>\$ 110.00</u>
Összes kiadás január 31-ig.....	\$ 8655.00

Gyülekezetünk betegeiért imádkoztunk. Kértük az Úr Isten kegyelmét életükre, hozza vissza beteg testvéreinket minél hamarabb köreinkbe. Betegek a következő személyek voltak: Kenéz Ilona, Miroshichenko Ágnes, Madarász Pál, Leemon Margit, Brgér Irén, Kocsi János és Ilona, Tósaki Irén, Fabó Zsuzsa, Szőke Jánosné, Pohóczky Mária, Fövenyessy Katalin, Jackie de Roover.

Hirdetések

Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy február 29-én, istentisztelet és ebéd után sor kerül **Jókai Mór: Egy magyar nábob** című regényének filmesített bemutatására.

Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy 2004. március 03-tól bibliaórákat indítunk. Az elkövetkező időszak bibliaórainak a témája a szekták lesznek. A bibliaórákra kéthetenként kerül majd sor, szerdánként este 7 órától. A március 03-i bibliaóra témája: **A Jehova tanúi.**

Gyászjelentés

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy szeretett feleség, édesanya, nagymama, testvér, jó barát, **Fejér Mária**, életének 77-ik évében, 2004. január. 21-én visszaadta nemes lelkét Teremtő Urának. Utolsó útjára január 31-én kísértük a Colonial Mortuary helyiségéből.

A San Francisco és Környéke Magyar Református Egyház Presbitériuma szeretettel köszöni a gyászoló családnek azt a szép adományt, amit kedves testvérünk Fejér Mária, utolsó útjára való kísérésének alkalmával, koszorúmegváltás címén, kicsiny Egyházunknak juttattak.

Az Úr Isten adjon csendes nyugodalmat drága testvérünknek, és imádkozunk, hogy az Úr mutassa meg kegyelmét a gyászolóknak: adjon erős hitet, a feltámadásnak, az újbóli találkozásnak rendíthetetlen tudatát.